

ORIGINAL ARTICLE

An Investigation of Electrocoagulation-Flotation Process and Alternating Pulse Current in Diazinon Removal from Aqueous Solutions

Hamide Mirzamohammadi¹,
 Hiuu Daraei²,
 Behzad Shahmoradi³,
 Fardin Gharibi⁴,
 Afshin Maleki⁵

¹ MSc Student in Environmental Health, Student Research Committee, Kurdistan University of Medical Sciences, Sanandaj, Iran
² MSc in Analytical Chemistry, Environmental Health Research Center, Kurdistan University of Medical Sciences, Sanandaj, Iran
³ Assistant Professor, Environmental Health Research Center, Kurdistan University of Medical Sciences, Sanandaj, Iran
⁴ MSc in Management, Environmental Health Research Center, Kurdistan University of Medical Sciences, Sanandaj, Iran
⁵ Professor, Environmental Health Research Center, Kurdistan University of Medical Sciences, Sanandaj, Iran

(Received September 13, 2016; Accepted November 13, 2016)

Abstract

Background and purpose: Diazinon is an organophosphorus insecticide, which is classified as a relatively dangerous product by the World Health Organization. Entrance of this pollutant into water resources can have detrimental effects on human health and environment. The aim of the present study was to evaluate the performance of pulsed alternative current and the electrocoagulation-flotation (ECF) processes in removal of diazinon from aqueous solutions.

Materials and methods: An applied laboratory-scale experiment was designed. Diazinon removal was performed using ECF and pulsed alternative current in a 750 ml borosilicate glass intermittent flow reactor, equipped with a magnetic stirrer, an electrical source, a pulsar, and four aluminum electrodes. The optimized operating conditions were also assessed using 10-500 mg/L of diazinon.

Results: According to the results, the removal efficiency of diazinon was found to range between 5% to 85%. Investigation of the operational parameters demonstrated significance of the initial concentration of diazinon, current density, the number of pulses, and electrical conductivity in efficiency of ECF process. The maximum removal efficiency of diazinon was found to be 85% (213 mg of diazinon), which was achieved in an operating condition with pH=7, current density of 46.7 A/m², electrical conductivity of 600 µS/cm, and process time of 45 min.

Conclusion: According to this study, ECF method could be used along with pulsed alternative current for removal of high concentrations of diazinon from wastewater. Additional processes are needed to meet the standards of drinking water.

Keywords: diazinon, electrocoagulation, flotation, pulsed alternative current

J Mazandaran Univ Med Sci 2017; 27(147): 322-338 (Persian).

بررسی فرآیند الکتروکواگولاسیون / فلوتاسیون با جریان متناوب پالسی در حذف دیازینون از محیط آبی

حمیده میرزامحمدی^۱

هیوا دارایی^۲

بهزاد شاهمرادی^۳

فردين غريبي^۴

افشين ملکي^۵

چکیده

سابقه و هدف: دیازینون حشره‌کشی ارگانوفسفره است که سازمان جهانی بهداشت (WHO) آن را در دسته مواد نسبتاً خطرناک طبقه‌بندی کرده است. ورود این آلاندینه به منابع تأمین آب شرب، می‌تواند تأثیرات زیان‌باری برای سلامتی انسان و محیط زیست داشته باشد؛ بنابراین، هدف از مطالعه حاضر بررسی عملکرد فرآیندهای الکتروکواگولاسیون / فلوتاسیون با جریان پالسی متناوب در حذف دیازینون از محلول‌های آبی است.

مواد و روش‌ها: این تحقیق یک مطالعه کاربردی در مقیاس آزمایشگاهی می‌باشد. حذف دیازینون با استفاده از فرآیند الکتروکواگولاسیون / فلوتاسیون با جریان پالسی متناوب در یک راکتور جریان ناپیوسته شیشه‌ای بور و سیلیکاتی به حجم ۷۵۰ ml، مجهز به همزن مغناطیسی، دستگاه مولد جریان الکتریسیته، پالسر و چهار الکترود از جنس آلومینیوم انجام شد. غلظت‌های ۱۰ تا ۵۰۰ mg/L دیازینون، برای بهینه‌سازی شرایط عملیاتی فرآیند بررسی گردید.

یافته‌ها: نتایج بازه راندمان حذف از ۵ تا ۸۵ درصد را نشان داد. بررسی پارامترهای عملیاتی اهمیت غلظت اولیه دیازینون، شدت جریان الکتریکی، تعداد پالس و هدایت الکتریکی را بر کارایی فرآیند الکتروکواگولاسیون / فلوتاسیون نشان داد. بیشترین بازده حذف سم دیازینون برابر ۸۵ درصد (۲۱۳ mg ۵ دیازینون) در شرایط عملیاتی غلظت اولیه دیازینون pH=۷، ۵۰۰ mg/L، ۴۶/۷ A/m²، هدایت الکتریکی ۶۰۰ μSiemens/cm و زمان انجام فرآیند ۴۵ دقیقه به دست آمد.

استنتاج: با توجه به نتایج بدست آمده، استفاده از روش الکتروکواگولاسیون / فلوتاسیون با جریان متناوب پالسی در حذف سم دیازینون از فاضلاب‌های با غلظت بالا را تأیید می‌کند. البته، این مطالعه لزوم استفاده از فرآیندهای تکمیلی برای رسیدن به استانداردهای آب آشامیدنی را نیز واضح می‌سازد.

واژه‌های کلیدی: الکتروکواگولاسیون، دیازینون، جریان پالسی متناوب، فلوتاسیون

Email: maleki43@yahoo.com

مؤلف مسئول: افشنین ملکی - سندج: دانشگاه علوم پزشکی کردستان، مرکز تحقیقات بهداشت محیط

۱. داشجوی کارشناسی ارشد بهداشت محیط، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سندج، ایران

۲. کارشناسی ارشد شیمی تجزیه، مری مركز تحقیقات بهداشت محیط دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سندج، ایران

۳. دکتری بهداشت محیط، استادیار مرکز تحقیقات بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سندج، ایران

۴. کارشناسی ارشد، مرکز تحقیقات بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سندج، ایران

۵. دکتری بهداشت محیط، استاد مرکز تحقیقات بهداشت محیط، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سندج، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۶/۲۳ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۳۹۵/۷/۱۸ تاریخ تصویب: ۱۳۹۵/۸/۲۳

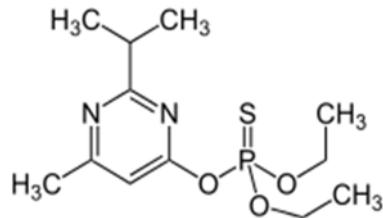
مقدمه

قرار دهنده اتحادیه اروپا حداقل غلظت مجاز برای هر آفت کش را در آب شرب $\text{L}/\mu\text{g} \cdot 10^5$ و برای مجموع آنها $\text{L}/\mu\text{g} \cdot 5$ اعلام نموده است (۶). مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران تاکنون استانداردی برای این سم ارائه نکرده است.

حذف آلاینده‌های سمی و آلی خطرناک همچون آفت کش‌های ارگانوفسفره از آب و فاضلاب، اغلب با استفاده از اکسید کتندهایی مانند ازن، اشعه UV، پراکسید هیدروژن و غیره انجام شده است. با وجود این، تخریب این مواد گاهی اوقات در غلظت‌های بالا یا زمانی که مقاومت خاصی نسبت به اکسیدان‌های استفاده شده داشته باشد، با مشکل مواجه می‌شود (۱). به تازگی مطالعه بر روی کاربرد جریان الکتریکی در تصفیه آب و فاضلاب به دلیل سازگاری با محیط زیست و کاربرد در محیط‌های آبی، افزایش یافته است. از جمله روش‌هایی مانند انعقاد الکتریکی، شناورسازی الکتریکی و سختی‌گیری الکتریکی به صورت موفق ارائه شده‌اند (۷-۱۲).

انعقاد عبارت است از: افودن دستی ماده منعقد کننده و اختلاط سریع به جهت ناپایدارسازی ذرات کلوئیدی با چهار مکانیسم غالب این فرآیند. درنهایت، ذرات ناپایدارشده به صورت لخته‌های بزرگ‌تر در فرآیند لخته‌سازی حذف می‌شوند (۱۳). انعقاد الکتریکی در مقایسه با انعقاد با موادی چون سولفات آلومینیوم یا کلوروفریک، مزایای متعددی دارد. در این حالت، آهن و آلومینیوم بدون اضافه‌شدن سولفات و دیگر آنیون‌های همراه در آب به کار گرفته می‌شوند. در این روش به تأمین قلاییست برای انجام واکنش نیازی نیست؛ همچنین، حجم لجن تولیدی نیز کاهش می‌یابد. در این روش، تنظیم دوز منعقد کننده به سادگی با کنترل مقدار جریان الکتریسیته اعمال شده امکان‌پذیر است. به دلیل مزیت‌های دو فلز آهن و آلومینیوم، از جمله ارزان‌قیمت و نامحلول‌بودن

دیازینون حشره‌کشی ارگانوفسفره می‌باشد که سازمان جهانی بهداشت (WHO) آن را در دسته مواد نسبتاً خطرناک طبقه‌بندی کرده است. یک‌سوم از مصرف جهانی حشره‌کش‌ها به دیازینون اختصاص یافته است. ساختار این سم در تصویر شماره ۱ نشان داده شده است (۱). این سم در مزارع کشاورزی و باغات، برای از بین بردن کرم ساقه‌خوار و آفات درختان به طور گسترده‌ای استفاده می‌شود. دیازینون می‌تواند در انواع جانوران سبب مسمومیت شود و طیف وسیعی از آثار بیوشیمیایی را در دوزهای غیرکشنده نیز ایجاد کند. کاهش وزن در اندام‌های جنسی، کاهش قدرت حرکت، ناهنجاری و مرگ اسپرم از جمله آثار دیازینون هستند (۲).

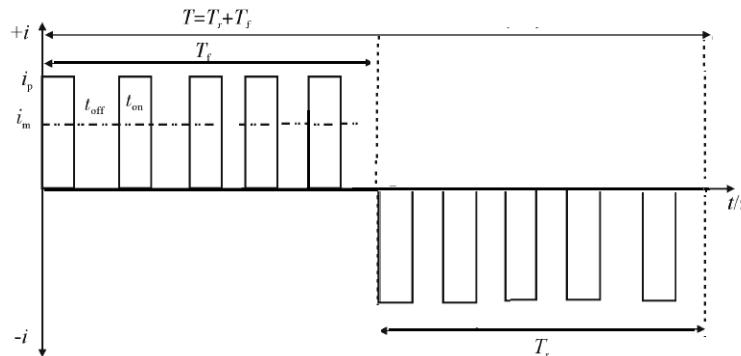
تصویر شماره ۱: ساختار شیمیایی دیازینون

دیازینون ایجاد کننده صدمات سلولی، ژنتیکی و محیطی است (۳). همچنین، عوارضی چون سردرد، تهوع، مشکلات گوارشی، عوارض پوستی، مشکلات کبدی، کلیوی و حتی تشنج و مرگ را ایجاد می‌کند (۴). شدت اثر تخریبی ناشی از تماس با دیازینون، به میزان دوز، نحوه تماس، چگونگی جذب، متابولیسم، تجمع و پایداری آن در بدن بستگی دارد و به طور عملده به وسیله پوست، چشم، تنفس و بلع وارد بدن می‌شود (۵). به تازگی این مواد به یک معضل در آب‌های سطحی که برای آشامیدن استفاده می‌شوند، تبدیل شده است. این ترکیبات به آسانی از آب یا خاک خارج نمی‌شوند و ممکن است فرآیندهای گوناگون فیزیکی، شیمیایی و زیستی در محیط‌های آبی را تحت تأثیر

برای حذف یون کادمیوم از فاضلاب راه اندازی کردند. در طول فرآیند، حباب‌های گازی ریزی به کمک دو الکترود فلزی (کاتد/آن) تشکیل شد. حباب‌های ریز به ذرات نامحلولی چون فلزات یا دیگر مواد آلی می‌چسبیدند و آن‌ها را به سطح می‌آوردند. Merzouk و همکاران حذف کدورت و فلزات سنگین را با استفاده از فرآیند الکتروکواگولاسیون/ فلوتاسیون بررسی کردند. نتایج نشان‌دهنده بالابودن حذف همزمان کدورت و فلزات سنگین از آب بوده است (۲۰). Mohora و همکاران حذف مواد آلی طبیعی و آرسنیک از آب را با استفاده از الکتروکواگولاسیون/ فلوتاسیون در یک راکتور جریان پیوسته انجام دادند (۲۱).

در فرآیندهای الکتروکواگولاسیون، عملاً استفاده از جریان مستقیم (Direct Current: DC) متداول است. از معایب الکتروکواگولاسیون، مصرف انرژی و الکترود بالا، تولید منعقد کننده زیاد، نبود زمان ماند کافی برای لخته‌سازی و کم اثر شدن الکترودها (Passivation) می‌باشد که خود سبب افزایش بیشتر هزینه برق مصرفی و کارایی کمتر می‌شود. این پدیده به دلیل تشکیل یک لایه اکسید غیرقابل نفوذ روی کاتد رخ می‌دهد که از انتقال مؤثر جریان جلوگیری می‌کند. زمانی که از الکترودهای آلومینیومی استفاده شود، این پدیده خود را برجسته‌تر نشان می‌دهد. به دلیل چنین مواردی، استفاده از جریان متناوب (AC) (Alternative Current: AC) و جریان پالسی (Pulse Current: PC) در فرآیندهای الکتروکواگولاسیون توسعه یافته است (۲۲). در این مطالعه از جریان پالسی متناوب (Alternating pulse current) (تصویر شماره ۲) استفاده شد. هرچند که در این فرآیند همچنان مصرف الکتریسیته، مصرف الکترود برای تولید منعقد کننده، تولید آلودگی ثانویه توسط باقی مانده منعقد کننده و تولید لجن به عنوان نقاط ضعف فرآیند به طور کامل برطرف نشده، اما این معایب نسبت به

هیدروکسیدهای آن‌ها در آب و pH خنثی، در فرآیند انعقاد الکتریکی به طور معمول از صفحات الکترودی از جنس این دو فلز استفاده می‌شود (۱۵، ۱۴، ۷). پس از تشکیل لخته‌ها، برای جداسازی آن‌ها از سه روش تهشینی، فیلتراسیون و شناورسازی استفاده می‌شود. در جداسازی ذرات، فرآیند شناورسازی عکس فرآیند تهشینی عمل می‌کند؛ به عبارت دیگر، شناورسازی روشی است که در آن، انتقال ذرات جامد از داخل فاز مایع به سطح رویی مایع صورت می‌گیرد. مزیت اصلی شناورسازی بر تهشینی این است که در شناورسازی، ذرات بسیار کوچک یا سبک را که چگالی نزدیک به چگالی آب دارند و به آرامی تهشین می‌شوند، می‌توان کامل تر و در زمان کوتاه‌تری حذف کرد (۱۶). از آنجا که لخته‌ها باید در شناورسازی شناور شوند، می‌توان دریافت که همانند فرآیند تهشینی به تولید لخته‌های متراکم نیازی نیست. بدین ترتیب، در فرآیندهای شناورسازی باید لخته‌های با تراکم اندک و یا اصطلاحاً لخته‌های نوک‌سوزنی متخلخل ایجاد شوند تا شناورشدن آن‌ها به آسانی صورت پذیرد (۱۷). شناورسازی به کمک هوا یا روش القایی، شناورسازی به کمک خلا و شناورسازی (Dissolved air flotation: DAF) با هوای محلول (DAF) از مهم‌ترین روش‌های شناورسازی به شمار می‌روند (۱۸). یکی دیگر از روش‌های جدید شناورسازی، الکتروفلوتاسیون (Electro flotation: EF) است که در آن حباب‌های کوچک گازی که به صورت الکتریکی تولید شده‌اند، سبب می‌شود ذرات بر روی سطح شناور شوند. فرآیند مورد مطالعه، ترکیبی از الکتروکواگولاسیون و الکتروفلوتاسیون (ECF) است. این فرآیند نخستین بار توسط Kaliniichuk و همکاران به منظور حذف روغن از فاضلاب استفاده شد. نتایج مطالعه مزبور، بیانگر بالابودن کارایی فرآیند در مقایسه با فرآیند الکتروکواگولاسیون بوده است (۱۹). Cora و Hung ECF را

تصویر شماره ۲: پالس‌ها در جریان پالسی متناوب استفاده شده (۲۹)

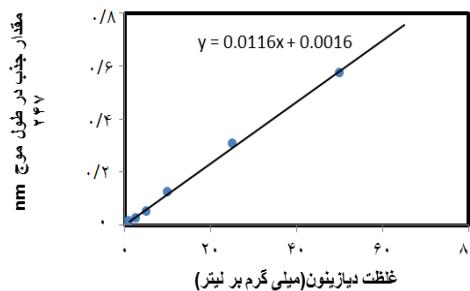
جنس آلمینیوم به صورت L شکل و به فاصله ۱ cm از یکدیگر و با سطح مؤثر 150 cm^2 در راکتور تعییه شد. اتصال الکتروودها به یکدیگر به صورت موازی و به منبع تغذیه به صورت تک‌قطبی بود. الکتروودها به پالسر که خود به مولد جریان الکتریستیه از نوع DC متصل است، وصل گردیدند. نقش الکتروشیمیایی هر الکتروود به تناوب فرکانس پالس اعمال شده توسط پالسر جایه‌جا می‌شود. برای افزایش کارایی، افزایش سطح الکتروود و کاهش اثر، لایه غیرفعال کننده الکتروودها مورد استفاده حفره‌دار شدند. پس از هر آزمایش، الکتروودها به صورت شیمیایی تمیز شدند و با پولیش کاری سطح آن‌ها تازه گردید. تصویر راکتور در تصویر شماره ۳ نشان داده شده است. برای بررسی تغییرات مورفولوژی سطح الکتروود آلمینیوم مورد استفاده در طی فرآیند، از تکنیک SEM با دستگاه MIRA3 مدل T-scan ساخت کشور چک موجود در دانشگاه کردنستان استفاده شد.

تنظیم pH با کمک اسید هیدروکلریک، هیدروکسید سدیم ۳ نرمال و دستگاه pH متر 3510 Jenway کشور انگلستان) صورت گرفت. تنظیم هدایت الکتریکی نیز با نمک نیترات پتاسیم، با دستگاه هدایت‌سنج Jenway 4510 (کشور انگلستان) انجام شد. شدت جریان الکتریکی و ولتاژ خروجی از پالسر، با استفاده از دو عدد مولتی‌متر مدل DT830D ساخت شرکت Gilsun کشور

فرآیند انعقاد و انعقاد الکتریکی با جریان مستقیم، بهبود بسیاری یافته‌اند (۲۳-۲۷). براساس مطالعات قبلی، کارایی فرآیندهای الکتروکواگولاسیون به چندین متغیر گوناگون از جمله pH محیط واکنش، دما، زمان واکنش (برای سیستم غیرپیوسته)، غلظت اولیه آلاینده و شدت جریان الکتریکی ایجاد شده وابسته است که مهم‌ترین این عوامل براساس مطالعات قبلی و پیش‌آزمایش‌هایی در این مطالعه مدنظر قرار خواهد گرفت (۲۸، ۲۷).

مواد و روش‌ها

مطالعه حاضر، یک مطالعه کاربردی است. مواد شیمیایی مورد استفاده شامل: اسید هیدروکلریک، هیدروکسید سدیم نمک نیترات پتاسیم، از شرکت کشور آلمان و دیازینون ۶۰ درصد از شرکت Merck ساخت کشور فرانسه تهیه شد. الکتروود آلمینیوم از فروشنده‌گان ورق آلمینیوم در سطح شهر سندج خریداری شد و با ماشین کاری به اندازه و شکل دلخواه برش داده شد و حفره‌دار و آماده استفاده گردید. تجهیزات مورد استفاده در واحد انعقاد الکتریکی، شامل: یک راکتور جریان ناپیوسته شیشه‌ای به حجم ۷۵۰ ml مجهز به همزن مغناطیسی، دستگاه مولد جریان الکتریستیه مستقیم مدل RXN-303D و مدول پالسی و متناوب کننده است. تعداد چهار الکتروود حفره‌دار از

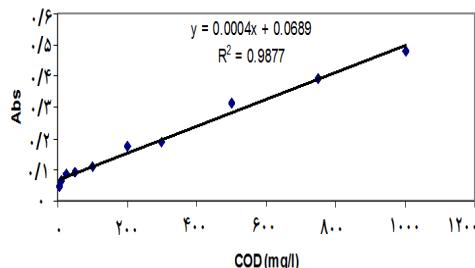

تصویر شماره ۴: منحنی استاندارد سم دیازینون

استاندارد کاربردی با غلظت‌های ۱، ۵، ۲۵ و ۵۰ mg/L تهیه شد. سپس، منحنی استاندارد دیازینون رسم گردید. در تصویر شماره ۴ نمودار کالیبراسیون سم دیازینون با $R^2=0.998$ نشان داده شده است. برای آزمایش COD نیز از روش استاندارد رفلکس بسته استاندارد شماره ۵۲۲۰ استاندارد متد استفاده شد (۳۰). منحنی کالیبراسیون آزمایش COD نیز در تصویر شماره ۵ نمایش داده شده است. پس از انجام آزمایش‌ها، بازده حذف سم با استفاده از رابطه زیر به دست آمد.

$$R_e = (C_0 - C_t)/C_0 \quad \text{معادله ۱}$$

که در اینجا C_0 بازده حذف، C_t غلظت اولیه سم دیازینون و C_t غلظت سم بعد از فرآیند در زمان t است. گفتنی است که درباره نمونه‌های با غلظت بالاتر از حد خطی بودن (LOL)، رقیق‌سازی لازم برای قرارگیری سیگنال در بازه خطی آنالیز صورت گرفت.

تصویر شماره ۵: منحنی استاندارد COD

چین، به صورت برخط پایش و به وسیله کنترل‌های تعییه شده روی منع تغذیه اصلی جریان مستقیم، دقیقاً روی مقادیر دلخواه تنظیم گردید. گفتنی است با توجه به ثبت جریان روی مقادیر مشخص طبق طراحی آزمایش‌ها، مقادیر ولتاژ با تغییر مقاومت محلول در طول فرآیند تغییراتی را به خود دیده است که به صورت برخط پیگیری و ثبت شدند.

تصویر شماره ۳: تصویر راکتور مورد استفاده در این مطالعه

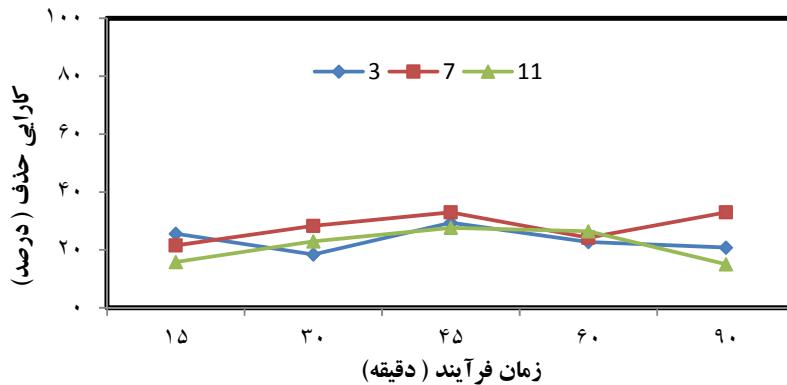
در هر آزمایش، ۵۰۰ ml فاصلاب سنتیک با شرایط مشخص شده به درون راکتور منتقل گردیده و پس از اعمال فرآیند با زمان و شرایط مشخص شده، برای تعیین میزان حذف، نمونه‌ها از میانه راکتور برداشته شدند. پس از سانتریفیوز، به وسیله اسپکتروسکوپی جذب مولکولی میزان جذب و غلظت هر نمونه با کمک دستگاه اسپکتروفوتومتر مدل DR5000 و در طول موج ۲۴۷ nm آنالیز شد. برای بررسی تأثیر پارامتر pH، ابتدا آزمایش‌ها در سه سطح ۷، ۱۰ و ۱۱ pH بررسی گردیدند. پس از آن، تأثیر غلظت‌های اولیه دیازینون در پنج سطح ۱۰، ۵۰، ۱۰۰، ۲۵۰ و ۵۰۰ mg/L، دانسیته جریان ۳/۴، ۲۰، ۳، ۱۰۰، ۶۷ A/m² و ۴۶/۷ هدایت‌های الکتریکی ۸۰، ۱۵۰، ۱۸۰۰ µSiemens/cm، تعداد تکرار پالس: ۱۴۰۰ و ۱۶۰۰ و زمان پالس: ۱، ۵، ۱۰ و ۱۵ و در زمان‌های ۱، ۳، ۷ و ۱۰ دقیقه بررسی شدند.

برای رسم منحنی کالیبراسیون استاندارد سم دیازینون از محلول استاندارد ذخیره ۱۰۰۰ mg/L، محلول‌های

یافته‌ها

برابر ۳۳ درصد در pH خشی (طبیعی) مشاهده گردید و در مقادیر pH کمتر (۲۲ درصد) و pH بیشتر (۱۵ درصد) از آن، میزان حذف سه کاهش یافته است که از لحاظ عملیاتی، بهدلیل عدم نیاز به کنترل و تنظیم pH بسیار کمک کننده می‌باشد. با توجه به کارایی بالاتر و مزیت‌های pH طبیعی، ادامه آزمایش‌ها نیز در همین pH انجام گردید.

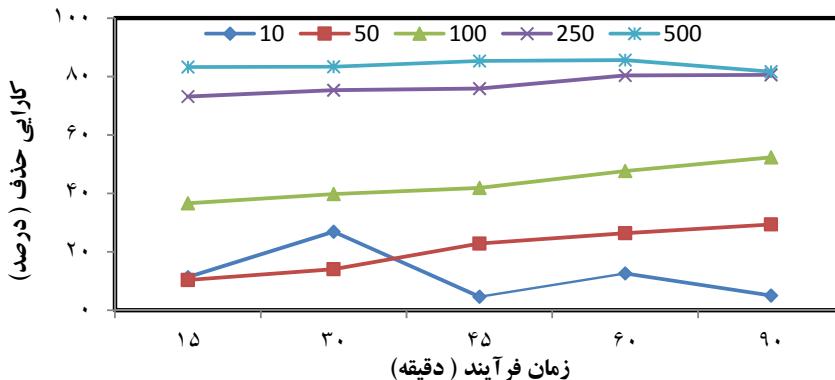
تأثیر pH اولیه بر کارایی فرآیند در این مطالعه، ابتدا تأثیر pH در مقادیر ۳، ۷ و ۱۱ در غلظت اولیه مشخص شده دیازینون mg/L، ۵۰، ۶۷ A/m²، تعداد غلظت نمک g/L، ۰/۵، دانسیته جریان ۱۵ تا پالس ۱ و زمان پالس ۵ ثانیه، در زمان‌های تماس ۱۵ تا ۹۰ دقیقه بررسی گردید که نتایج آن در تصویر شماره ۶ نمایش داده شده است. بالاترین بازده حذف دیازینون

تصویر شماره ۶: تأثیر پارامتر عملیاتی pH بر فرآیند الکتروکواگولاسیون (غلظت اولیه دیازینون mg/L، ۵۰، دانسیته جریان ۶۷ A/m²، هدایت الکتریکی ۶۰۰ μSiemens/cm)

دقیقه در غلظت ۲۵۰ mg/L و در ۴۵ دقیقه در غلظت ۵۰۰ mg/L به دست آمد که به ترتیب ۸۱ و ۸۵ درصد بود. افزایش غلظت آلاینده به عنوان واکنش دهنده فرآیند انعقاد، با افزایش پتانسیل شیمیابی و به بیان ساده‌تر، طبق اصل لوشاتیله سبب افزایش کارایی فرآیند و همچنین طبق نظریه برخورد سبب افزایش سرعت خواهد بود. اگرچه بازده حذف در غلظت‌های ۲۵۰ و ۵۰۰ mg/L بیشتر بوده، نظر به کارایی بالای ۸۵ درصد در این غلظت‌ها و امکان مشاهده نشدن تأثیر بیشتر توسط دیگر پارامترهای مورد بررسی و این واقعیت که غلظت فاضلاب‌های صنعتی و کشاورزی (۳۱) نزدیک‌تر بوده،

تأثیر غلظت اولیه دیازینون بر کارایی فرآیند برای بررسی تأثیر غلظت اولیه دیازینون بر بازده حذف در فرآیند ECF و pH بهینه (طبیعی)، مقدار نمک ۰/۵ g/L، ۵۰۰ mg/L، دانسیته جریان ۱۵ تا ۹۰ دقیقه استفاده تماس ۵ ثانیه، مقادیر غلظت دیازینون ۱۰، ۵۰، ۱۰۰، ۲۵۰ و زمان‌های تماس ۱۵ تا ۹۰ دقیقه استفاده شدند. نتایج این مرحله از آزمایش‌ها در تصویر شماره ۷ نمایش داده شده است. مطابق تصویر، بازده حذف با افزایش غلظت اولیه دیازینون افزایش یافته؛ به نحوی که بازده حذف بعد از گذشت ۹۰ دقیقه به ترتیب برابر ۵، ۲۹، ۵۲، ۵۱، ۸۱ و ۸۲ درصد در غلظت‌های اولیه ۱۰، ۵۰، ۱۰۰ و ۲۵۰ mg/L بوده است. بیشترین بازده حذف در ۹۰

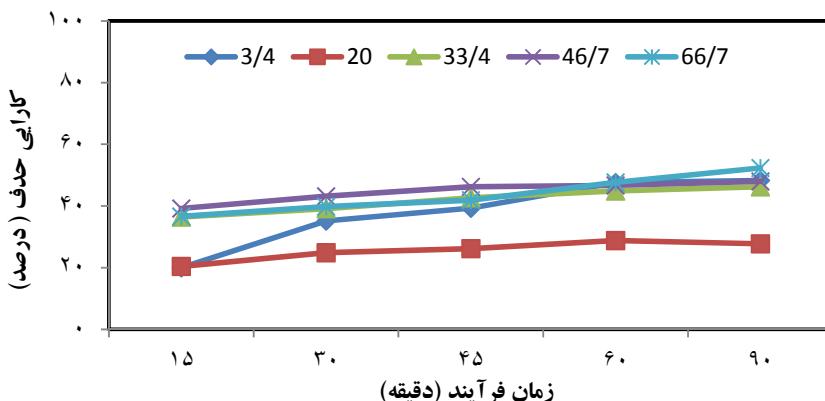

تصویر شماره ۷: تأثیر غلظت اولیه دیازینون بر فرآیند الکتروکواگولاسیون (جریان 67 A/m^2 ، $\text{pH} 6$ طبیعی، هدایت الکتریکی $600 \mu\text{Siemens/cm}$)

تصویر شماره ۸ نشان داده شده است. نتایج این مرحله نشان می‌دهد که با افزایش جریان اعمال شده، کارایی حذف سم دیازینون افزایش یافته؛ بهنحوی که بازده حذف دیازینون بعد از زمان ۹۰ دقیقه از انجام فرآیند در دانسیته جریان 67 A/m^2 حدود 52 درصد بوده است؛ اما به دلایل اقتصادی، دانسیته جریان $46/7 \text{ A/m}^2$ که بازده نزدیک به مقدار بهینه با مصرف انرژی کمتر داشته است، برای ادامه آزمایش‌ها انتخاب گردید.

در ادامه کار این مقدار به عنوان غلظت بهینه انتخاب شد.

تأثیر تغییرات دانسیته جریان بر کارایی فرآیند به منظور بررسی اثر دانسیته جریان در حذف دیازینون در $\text{pH} 6$ طبیعی، غلظت اولیه دیازینون 100 mg/L ، مقدار نمک 5 g/L ، تعداد پالس ۱، زمان پالس ۵ ثانیه و طیف دانسیته جریان ۳ تا 67 A/m^2 ، مجموعه‌ای از آزمایش‌ها در زمان‌های تماس ۱۵ تا ۹۰ دقیقه انجام شد که نتایج آن در

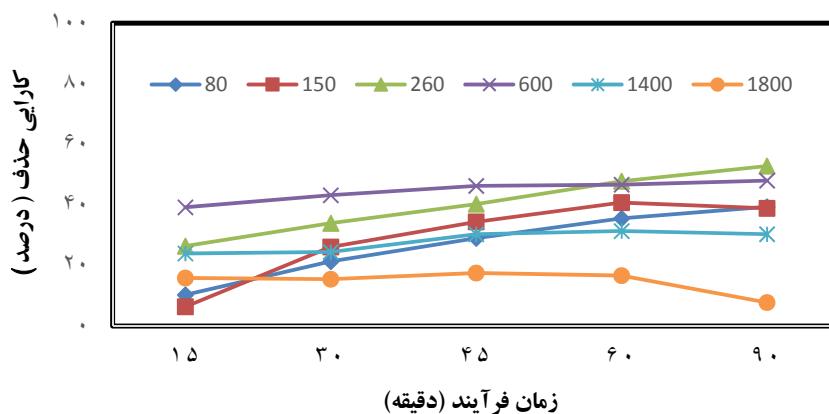
تصویر شماره ۸: تأثیر دانسیته جریان بر فرآیند الکتروکواگولاسیون (غلظت اولیه دیازینون 100 mg/L ، $\text{pH} 6$ طبیعی، هدایت الکتریکی $600 \mu\text{Siemens/cm}$)

هدایت محلول اولیه دیازینون با غلظت 100 mg/L در $\text{pH} 6$ خنثی، با دانسیته جریان $46/7 \text{ A/m}^2$ در رنج

تأثیر هدایت الکتریکی محلول بر کارایی فرآیند برای بررسی تأثیر این پارامتر در حذف دیازینون،

$\mu\text{Siemens}/\text{cm}$ ۶۰۰، بازده حذف افزایش یافته و به حدود ۴۸ درصد رسید؛ ولی هدایت بیشتر از این مقدار، کارایی فرآیند ECM در حذف سم را کاهش داد.

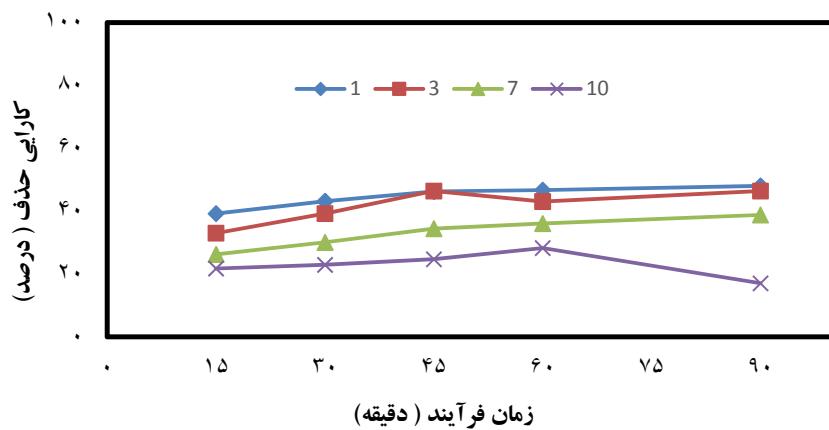
$\mu\text{Siemens}/\text{cm}$ ۸۰-۱۸۰۰ به وسیله نمک پتانسیم نیترات تنظیم شد. همان‌طور که در تصویر شماره ۹ نشان داده شده است، پس از سپری شدن ۹۰ دقیقه از زمان فرآیند، با افزایش هدایت تا مقدار معین

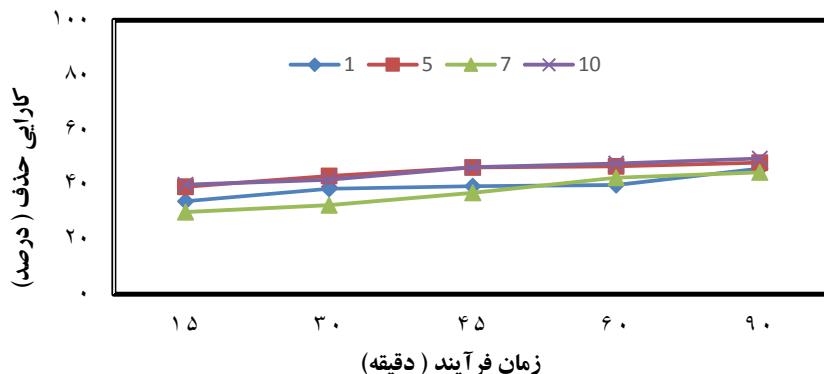
تصویر شماره ۹: تأثیر پارامتر عملیاتی هدایت الکتریکی محلول بر فرآیند الکتروکوگلاسیون (غلظت اولیه دیازینون 100 mg/L طبیعی، دانسیته جریان $46/7 \text{ A/m}^2$)

تعداد پالس‌های کمتر، بازده حذف سم بالاتر است؛ به طوری که بازده حذف پس از ۹۰ دقیقه حدود ۴۸ درصد بوده و با افزایش تعداد پالس، به حدود ۱۷ درصد کاهش یافته است.

تأثیر تعداد پالس بر کارایی فرآیند در این مطالعه، تأثیر تعداد پالس بر روی کارایی فرآیند ECM در حذف سم دیازینون نیز بررسی شد. همان‌طور که در تصویر شماره ۱۰ مشاهده می‌شود، در

تصویر شماره ۱۰: تأثیر تعداد تکرار پالس در فرآیند الکتروکوگلاسیون (غلظت اولیه دیازینون 100 mg/L طبیعی، دانسیته جریان $600 \mu\text{Siemens}/\text{cm}$)

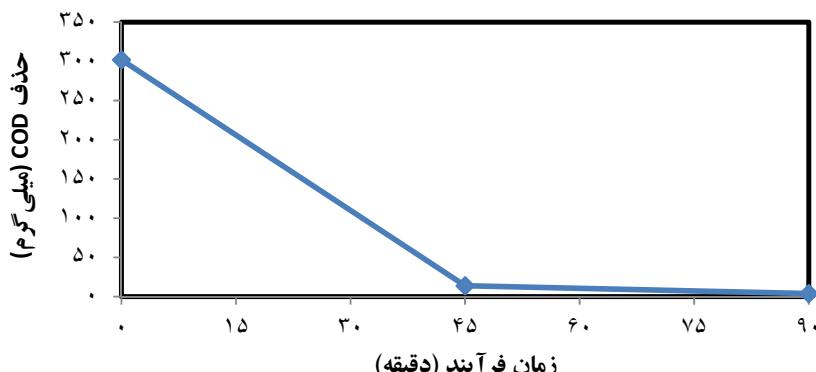

تصویر شماره ۱۱: تأثیر زمان پالس در فرآیند الکتروکواگلولاسیون (غلظت اولیه دیازینون 100 mg/L ، pH طبیعی، دانسیته جریان $46/7 \text{ A/m}^2$ ، هدایت الکتریکی $600 \mu\text{Siemens/cm}$)

شرایط pH طبیعی، دانسیته جریان $46/7 \text{ A/m}^2$ ، هدایت الکتریکی $600 \mu\text{Siemens/cm}$ ، غلظت اولیه دیازینون 100 mg/L ، جریان $46/7 \text{ A/m}^2$ ، هدایت الکتریکی $600 \mu\text{Siemens/cm}$ در تصویر شماره ۱۱، نشان می‌دهد که بازده حذف دیازینون در تمام زمان‌های دلخواه می‌باشد. مطابق تصویر شماره ۱۱، بعد از ۴۵ دقیقه بررسی شد. مطابق تصویر شماره ۱۱، بعد از ۴۵ دقیقه غلظت COD از 302 mg به 17 mg کاهش یافته و بازده حذف، 95 درصد به دست آمد. پس از آن، شیب بازده تقریباً ثابت می‌شود؛ به طوری که با افزایش زمان تا 90 دقیقه ، کارایی حذف فقط حدود 3 درصد افزایش می‌یابد.

تأثیر زمان پالس بر کارایی فرآیند تأثیر زمان پالس نیز در شرایط بهینه pH طبیعی، غلظت اولیه دیازینون 100 mg/L ، جریان $46/7 \text{ A/m}^2$ ، هدایت الکتریکی $600 \mu\text{Siemens/cm}$ در تصویر شماره ۱۱، نشان می‌دهد که بازده حذف دیازینون در تمام زمان‌های اعمال شده نزدیک به یکدیگر بوده است.

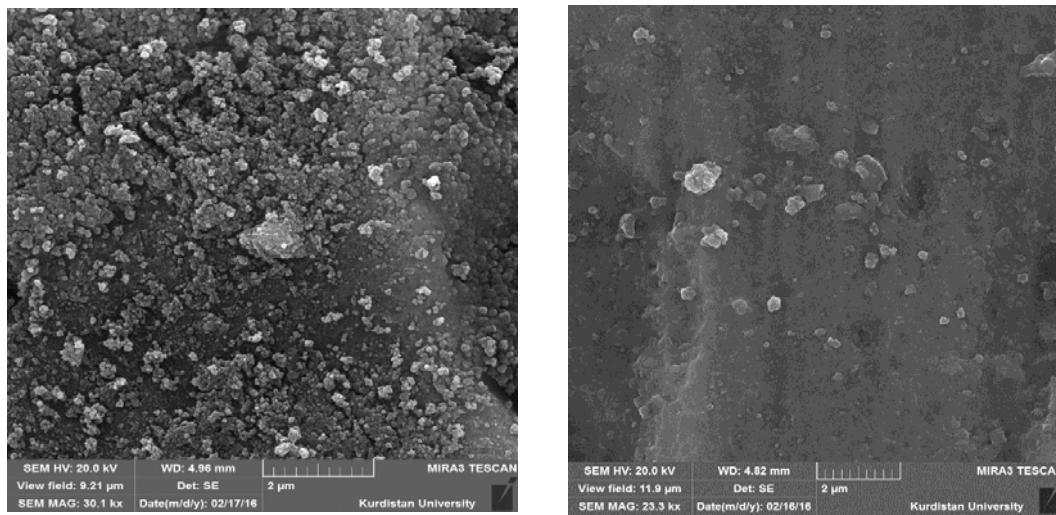
اثر فرآیند الکتروکواگلولاسیون در حذف COD تعیین اثر فرآیند ECF بر روی حذف COD، در

تصویر شماره ۱۲: تأثیر فرآیند الکتروکواگلولاسیون در حذف COD (غلظت اولیه دیازینون 250 mg/L ، pH طبیعی، دانسیته جریان $46/7 \text{ A/m}^2$ ، هدایت الکتریکی $600 \mu\text{Siemens/cm}$)

الکترودهای آلومینیوم، به وسیله میکروسکوپ الکترونی روبشی مطالعه و نتایج آن در تصویر شماره ۱۳ نشان داده

اثر جریان پالسی متناوب بر روی الکترود Al اثر جریان پالسی متناوب بر مورفولوژی سطح

تصویر شماره ۱۳: تصاویر میکروسکوپ الکترونی رویشی الکترود آلمینیوم؛ الف: قبل از اعمال جریان و ب: بعد از اعمال جریان متناوب پالسی

بود. در مطالعه حاضر در $pH=7$ دانسیته جریان $46/7 A/cm^2$ ، هدایت الکتریکی $600 \mu\text{Siemens}/\text{cm}$ ، زمان الکترولیز 45 دقیقه و افزایش غلاظت تا $500 mg/L$ ، بالاترین بازده حذف برابر 85 درصد به دست آمد.

تأثیر pH بر کارایی فرآیند
 pH یکی از فاکتورهای مهم و مؤثر در فرآیندهای انعقاد الکتریکی برای حذف آلاینده‌ها است. بررسی نتایج مطالعات متعدد در این زمینه، عامل مهم و تأثیرگذار در فرآیندهای انعقاد شیمیایی را تأثیر pH محیط بر تشکیل انواع هیدروکسیدهای فلزی در فرآیند و اثر آنها بر حذف ترکیبات گوناگون دانسته‌اند (۳۳). در فرآیند انعقاد الکتریکی که از الکترود آلمینیوم استفاده می‌شود، درنهایت Al(OH)_3 تشکیل می‌گردد که در تشکیل لخته‌ها و حذف آلاینده‌ها نقش اصلی و مهمی دارد. در pH کمتر از 4 ، گونه‌های مونومر کاتیونی Al^{3+} و Al(OH)_2^+ تشکیل می‌شوند و با افزایش pH در محدوده $4-9$ لخته‌های کوچک Al(OH)_3 شکل می‌گیرند که دارای سطح ویژه زیادی بوده و سبب جذب سریع

شده است. الکترودها قبل از اعمال جریان متناوب پالسی و بعد از اعمال جریان به مدت 2 ساعت با جریان الکتریکی $1 A$ مطالعه شدند. همان‌گونه که مشاهده می‌شود، الکترود پس از اعمال جریان پالسی متناوب دچار خوردگی سراسری و نسبتاً منظم شده است. خوردگی منظم سبب ایجاد نانوساختارهای آلمینیومی شده که امکان تعییر مکانیسم و سنتیک انتقال الکترون و اکسایش را ایجاد می‌کند. با بررسی الکتروشیمیایی و تأثیر طول عمر الکترود بر کارایی فرآیند، می‌توان آن را بیشتر ارزیابی کرد.

بحث

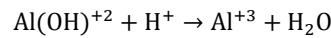
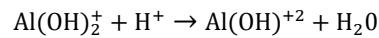
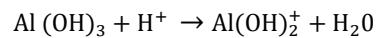
در این مطالعه، فرآیند الکتروکوگلاسیون / فلوتاسیون به عنوان یک تکنولوژی جدید در حذف دیازینون بررسی شد. بازده حذف دیازینون در شرایط گوناگون (pH ، دانسیته جریان و هدایت الکتریکی) در زمان‌های متفاوت تعیین گردید. در مطالعه مشابهی که عمومی و همکاران (۳۲) انجام دادند، در $pH=3$ دانسیته جریان $12 A/cm^2$ ، زمان الکترولیز 35 دقیقه و افزایش غلاظت تا $90 mg/L$ ، بالاترین بازده حذف برابر 89 درصد

الکترواستاتیک با ذرات مثبت گونه‌های آلومینیوم در محیط می‌شود (۳۸). از طرف دیگر، در طول فرآیند pH، ECF محلول تغییر می‌کند. در بسیاری از مطالعات نیز وقتی که pH ابتدایی محلول پایین باشد، افزایش در pH نهایی رخ می‌دهد و وقتی pH ابتدایی بالای ۹ باشد، افزایش خیلی کمی در pH نهایی اتفاق می‌افتد؛ بنابراین، می‌توان گفت که فرآیند EC می‌تواند موجب تعدیل pH گردد. Vik و همکاران (۳۹) علت افزایش pH را تشکیل گاز هیدروژن در الکترود کاتد و تولید یون هیدروکسید در این فرآیند می‌دانند. طی آزمایش‌های این مطالعه نیز، pH افزایش یافت و در نهایت، pH نهایی واکنش به حدود ۱۰ رسید و واکنش‌ها در یک قلیابی انجام شدند.

تأثیر غلظت اولیه دیازینون بر کارایی فرآیند در این مطالعه یکی دیگر از پارامترهای تأثیرگذار، غلظت‌های اولیه سم دیازینون بوده است. مجموعه‌ای از آزمایش با غلظت‌های اولیه دیازینون برای تعیین بازده حذف در شرایط گوناگون انجام شد. نتایج نشان داد که غلظت اولیه دیازینون می‌تواند روی بازده حذف اثرگذار باشد. دیازینون در حلقه هتروسیلیک خود، اتم‌های نیتروژن دارد (تصویر شماره ۱). الکترون‌های ناپیوندی نیتروژن، اثر دهنده الکترون به یون‌های آلومینیوم هیدروکسیلات می‌توانند با آلومینیوم یا یون‌های آلومینیوم هیدروکسیلات که در لخته‌ها وجود دارند، واکنش نشان دهند و سبب کاهش غلظت دیازینون در محلول شوند؛ بنابراین، در غلظت‌های بیشتر دیازینون، مقدار جذب و بازده حذف دیازینون بیشتر می‌شود. اثر غلظت اولیه آلاینده‌ها بر کارایی سیستم، در مطالعات زیادی بررسی شده است. در مطالعه حسینی و همکاران (۴۰) حذف دیازینون به وسیله فرآیند الکتروفتون و الکتروکواگولاسیون، غلظت‌های ۲ تا L^{-۱} mg/L بررسی شده که حاکی از کاهش بازده با

ترکیبات آلی، ذرات کلوئیدی و نمک‌ها می‌شوند. با افزایش بیشتر pH محیط به بالاتر از ۹، آئیون Al(OH)_4^- تولید می‌شود که نقشی چندانی در حذف آلاینده‌ها ندارد (۳۵، ۳۶). از طرف دیگر، مقدار گاز هیدروژن تولیدی در این فرآیندها به عنوان عامل شناورسازی خود به pH وابسته است.

همان‌طور که اشاره شد، بیشترین بازده حذف دیازینون در این مطالعه، pH=۷ بود و در pHهای کمتر و بیشتر از ۷، بازده حذف پایین بود. در دیگر مطالعات انجام شده از این دست نیز، pH عامل مهمی در بازده فرآیند بوده است. عذرالجواد و همکاران، بهترین بازده حذف سم ملاتیون، کلرپیرفوس و ایمیداکلولپرید با الکترود آهن را در pH ۶ تا ۷ به عنوان pH بهینه به دست آورده‌اند که با نتایج این مطالعه همخوانی دارد (۳۶)؛ در حالی که، در مطالعات انجام شده توسط بدراوشان و همکاران (۶) در حذف دیازینون با الکترود آهن و مطالعه عمومی و همکاران در حذف دیازینون با الکترود آلومینیوم، pH اسیدی به عنوان pH بهینه معرفی شده است (۳۲). از آنجا که pH بار صفر (نقطه‌ای از pH یک ماده که در آن بار روی سطح آن ماده صفر می‌باشد). (pH_{ZPC}) آلومینیوم ۹/۶ می‌باشد (۳۷)، در pH خشی، بار کلی رسوب مثبت خواهد بود. به عبارتی، در انعقاد با pH ZPC یون‌های مثبت ایجاد می‌شوند و رسوب براساس واکنش‌های زیر بار مثبت می‌باشد:

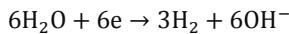

از آنجا که pKa دیازینون در دمای اتاق حدود ۲/۶ است؛ بنابراین، در pHهای بالاتر از این عدد دارای بار سطحی منفی می‌باشد که سبب ایجاد جاذبه‌های

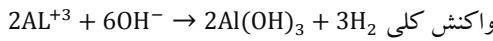
مثبتی بر کارایی حذف آلاینده به واسطه شناورسازی با گاز هیدروژن دارد (۴۱، ۴۲)؛ بنابراین، افزایش دانسته جریان باید با افزایش بازده حذف رابطه مستقیمی داشته باشد. از طرف دیگر، مقدار بسیار بالای منعقد کننده می‌تواند با مکانیسم‌های برگشتی موجب انحلال دوباره لجن تولیدی گردد که نشان می‌دهد مقدار دانسته جریان باید به صورت بهینه، نه بیشینه، استفاده شود. این مسئله در تأثیر زمان فرآیند نیز می‌تواند کاربرد داشته باشد که نتایج این مطالعه مؤید وجود مقادیر بهینه، هم برای دانسته جریان و هم برای زمان فرآیند است.

واکنش در آند

واکنش در کاتد

مطالعات زیادی در این زمینه توسط Chopra و همکاران (۴۳) و Balla (۴۴) و همکاران انجام شده است که با نتایج مطالعه حاضر همخوانی دارد.

تأثیر هدایت الکتریکی محلول بر کارایی فرآیند به طور معمول برای افزایش هدایت الکتریکی محلول، ممانعت از غیرفعال شدن الکترودها (جلوگیری از رسوب بر روی الکترودها به عنوان عایق بین الکترود و الکترولیت) و نیز کاهش مصرف الکتریسیته، از نمک استفاده می‌شود. هنگامی که نمک الکترولیت به محلول افزوده می‌شود، هدایت محلول و دانسته جریان افزایش می‌یابد. قدرت یونی بیشتر معمولاً سبب افزایش دانسته جریان در ولتاژ سل یکسان می‌شود یا ولتاژ سل با افزایش هدایت محلول در دانسته جریان ثابت کاهش می‌یابد. درنتیجه، ولتاژ لازم برای رسیدن به دانسته

افزایش غلظت اولیه دیازینون است؛ اما در مطالعه عمومی و همکاران (۳۲)، با افزایش غلظت اولیه دیازینون، بازده فرآیند در حذف دیازینون افزایش نشان داد که از این نظر با مطالعه حاضر همخوانی دارد.

تأثیر تغییرات دانسته جریان بر کارایی فرآیند دانسته جریان الکتریکی در یک فرآیند الکترودی، مقدار جریان الکتریسیته اعمال شده بر واحد سطح الکترود است. تأثیر تغییرات دانسته جریان، از دیگر عوامل تأثیرگذار در حذف آلاینده‌ها در فرآیندهای الکتروکواگولاسیون می‌باشد. براساس مطالعه عمومی و همکاران (۳۲) بازده حذف دیازینون به مقدار منعقد کننده تولید شده در فرآیند EC بستگی دارد. مقادیر نظری انحلال آلومینیوم در سل EC بر طبق قانون فارادی می‌تواند به صورت زیر بیان شود:

$$m = \frac{ItM}{zF} \quad \text{معادله ۲}$$

۱: دانسته جریان (A)

۲: زمان فرآیند الکترودی (S)

m: جرم آلومینیوم حل شده (g)

M: وزن اتمی آلومینیوم (g/mol)

۳: تعداد الکترون‌های مبادله شده در فرآیند الکترودی (برای آلومینیوم)

F: عدد فارادی (۹۶۴۸۷ C/mol)

در دانسته‌های جریان بالا، مقدار Al^{+3} تولید شده با انحلال آندی افزایش می‌یابد و منعقد کننده بیشتری براساس واکنش‌های آندی تولید می‌شود. مقدار آلومینیوم حل شده اغلب موجب افزایش کارایی الکتروکواگولاسیون و ناپایدارسازی بیشتر ذرات کلوئیدی می‌گردد. همچنین، میزان حباب تولیدی در فرآیند شناورسازی الکتریکی افزایش می‌یابد که اثر

تعویض سریع‌تر نقش الکتروودها سبب کاهش اثر لایه عایق و درنتیجه، افزایش کارایی می‌شود. هر اندازه تعداد پالس کمتر باشد، جریان به حالت متناوب نزدیک‌تر می‌شود. تعویض سریع‌تر نقش الکتروودها در تعداد پالس‌های کمتر، سبب کاهش مصرف الکتروودها و کاهش مصرف انرژی به دلیل پلاریزاسیون غلظتی و کاهش اثر لایه عایق می‌گردد (۴۶، ۴۷).

امروزه بیشتر محققان در حیطه محیط زیست به دنبال روش‌هایی کارآمد و در عین حال اقتصادی برای تصفیه‌ی فاضلاب‌های صنعتی هستند. از آنجا که فرآیند روش الکتروکوأگلولاسیون/فلوتاسیون با جریان متناوب پالسی، بازده بالایی در حذف دیازینون و COD به ترتیب برابر با ۸۵ درصد و ۹۸/۶ درصد داشته است؛ درنتیجه نتایج قابل قبولی را برای استفاده از این روش در حذف سم دیازینون از فاضلاب‌های با غلظت بالا و تأمین استانداردهای زیست-محیطی تأیید می‌کند. البته این مطالعه لزوم استفاده از فرآیندهای تکمیلی برای رسیدن به استانداردهای آب آشامیدنی را نیز واضح می‌سازد.

سپاسگزاری

این مقاله برگرفته از پایان‌نامه کارشناسی ارشد مصوب مرکز تحقیقات بهداشت محیط کردستان می‌باشد که با حمایت مالی دانشگاه علوم پزشکی کردستان انجام شده است؛ بنابراین، نویسنده‌گان این مقاله از حامیان مالی طرح و همکاران اجرایی تشکر می‌کنند. مسئولیت درست‌بودن همه نتایج و مطالب به عهده دانشجو است.

جریان قطعی تقلیل یافته و انرژی الکتریکی مصرف شده کاهش می‌باید (۴۵).

در این مطالعه، برای بررسی تأثیر هدایت الکتریکی محلول بر بازده حذف دیازینون با غلظت اولیه دیازینون 100 mg/L ، در $\text{pH}=7$ ، در $46/7 \text{ A/m}^2$ ، در $600 \mu\text{Siemens/cm}$ رنج $80-1800 \mu\text{Siemens/cm}$ هدایت توسط نمک پتاسیم نیترات تنظیم شد. مقدار دانسیته جریان استعمالی در الکتروودها $46/7 \text{ A/m}^2$ بود. نتایج نشان داد که با افزایش هدایت تا مقدار معین $600 \mu\text{Siemens/cm}$ ، بازده حذف کاهش افزایش یافته و بیشتر از این مقدار، بازده حذف کاهش می‌باید. علت افزایش بازده تا $600 \mu\text{Siemens/cm}$ می‌توان به دلیل سهولت تبادل الکتریکی در الکتروولیت‌ها توجیه کرد؛ همچنین، علت کاهش بازده در هدایت بیش از $600 \mu\text{Siemens/cm}$ را نیز می‌توان به افزایش مزاحمت گونه‌های الکتروولیت در فرآیندهای الکتروودی نسبت داد.

تأثیر زمان و تعداد پالس بر کارایی فرآیند زمان پالس که نشان‌دهنده زمان اعمال پالس و زمان آرامش یا عدم اعمال پالس بین هردو پالس متواالی است، در صورتی که کاهش باید سبب کاهش اثر لایه عایق به دلیل زمان پالس کمتر برای هر پالس می‌شود. همچنین، با افزایش زمان پالس و به تبع آن، زمان آرامش، جریان از حالت پالسی بیشتر فاصله می‌گیرد و به حالت جریان مستقیم با فاصله‌های زمانی استراحت نزدیک می‌شود. هر اندازه تعداد پالس که نشان‌دهنده تعداد پالس‌های هم‌قطب اعمال شده بر الکتروودها است، کمتر باشد، به دلیل

References

- Real FJ, Benitez FJ, Acero JL, Gonzalez M. Removal of diazinon by various advanced oxidation processes. *J Chem Technol Biotechnol*. 2007; 82(6):566-574.
- Larkin DJ, Tjeerdema RS. Fate and effects of diazinon. *Rev Environ Contam Toxicol*. 2000; 166:49-82.
- Abd El-Aziz MI, Sahlab AM, Abd El-Khalif

- M. Influence of diazinon and deltamethrin on reproductive organs and fertility of male rats. *Deutsch Tierarztl Wochenschr.* 1994; 101(6):230-232.
4. Vittozzil L, Fabrizi L, Di Consiglio E, Testai E. Mechanistic aspects of organophosphorothionate toxicity in fish and humans. *Environ Int.* 2001; 26(3):125-129.
 5. Jeyaratnam J, Lun KC, Phoon WO. Survey of acute pesticide poisoning among agricultural workers in four Asian countries. *Bull World Health Organ.* 1987; 65(4):521-527.
 6. Bazrafshan E, Mahvi AH, Nasseri S, Shaeighi M. Performance evaluation of electrocoagulation process for diazinon removal from aqueous environments by using iron electrodes. *Iran J Environ Health Sci Eng.* 2007; 4(2):127-132.
 7. Kobra M, Demirbas E, Can OT, Bayramoglu M. Treatment of levafix orange textile dye solution by electrocoagulation. *J Hazard Mater.* 2006; 132(2-3):183-188.
 8. Can OT, Bayramoglu M, Kobra M. Decolorization of reactive dye solutions by electrocoagulation using Aluminum electrodes. *Indusrt Eng Chem Res.* 2003; 42(14):3391-3396.
 9. Shin SH, Kim YH, Jung SK, Suh KH, Kang SG, Jeong SK, et al. Combined performance of electrocoagulation and magnetic separation processes for treatment of dye wastewater. *Korean J Chem Eng.* 2004; 21(4):806-810.
 10. Bayramoglu M, Kobra M, Can OT, Sozbir M. Operating cost analysis of electrocoagulation of textile dye wastewater. *Separat Purificat Technol.* 2004; 37(2):117-125.
 11. Janssen LJ, Koene L. The role of electrochemistry and electrochemical tech-nology in environmental protection. *Chem Eng J.* 2002; 85(2):137-146.
 12. Kobra M, Bayramoglu M, Can OT. Treatment of textile wastewaters by electrocoagulation using iron and aluminum electrodes. *J Hazard Mater.* 2003; 100(1-3):163-178.
 13. Bhatti MS, Reddy AS, Thukral AK. Electrocoagulation removal of Cr (VI) from simulated wastewater using response surface methodology. *J Hazard Mater.* 2009; 172(2):839-846.
 14. Chang EE, Hsing HJ, Ko CS, Chiang PC. Decolorization, mineralization, and toxicity reduction of acid orange 6 by iron-sacrificed plates in the electrocoagulation process. *J Chem Technol Biotechnol.* 2007; 82(5): 488-495.
 15. Can OT, Kobra M, Demirbas E, Bayramoglu M. Treatment of the textile wastewater by combined electrocoagulation. *Chemosphere.* 2006; 62(2):181-187.
 16. Rubio J, Souza ML, Smith RW. Overview of flotation as a wastewater treatment technique. *Miner Eng.* 2002; 20(8):139-155.
 17. Mahmoudian MH, Amin MM, Shahmansouri MR, Ghasemian M. Treatment spent filter backwash water using dissolved air flotation (DAF) in Isfahan WTP. *Water Prac Technol.* 2008; 3(3):74-79.
 18. Patterson JW. Industrial wastewater treatment technology. 2nd ed. Stoneham, USA: Butter-worth Publishers; 1985.
 19. Kaliniichuk EM, Vasilenko II, Shchepanyuk VY, Shukhaverkhova NA, Makarov IS. Treating refinery wastewaters to remove emulsified oils by electrocoagulation and electroflootation. *Int Chem Eng.* 1976; 16(3):434-435.

20. Merzouk B, Gourich B, Sekki A, Madani K, Chibane M. Removal turbidity and separation of heavy metals using electrocoagulation-electroflotation technique: a case study. *J Hazard Mater.* 2009; 164(1):215-222.
21. Mohora E, Rončević S, Dalmacija B, Agbaba J, Watson M, Karlović E, et al. Removal of natural organic matter and arsenic from water by electrocoagulation/flotation continuous flow reactor. *J Hazard Mater.* 2012; 235:257-264.
22. Vasudevan S, Lakshmi J, Sozhan G. Effects of alternating and direct current in electrocoagulation process on the removal of cadmium from water. *J Hazard Mater.* 2011; 192(1):26-34.
23. Maleki A, Daraei H, Alaei L, Abasi L, Izadi A. Dye removal probing by electrocoagulation process: modeling by MLR and ANN methods. *J Chem Soc Pak.* 2012; 34(5):1056-1069.
24. Maleki A, Daraei H, Shahmoradi B, Razee S, Ghobadi N. Electrocoagulation efficiency and energy consumption probing by artificial intelligent approaches. *Desalination Water Treat.* 2014; 52(13-15):2400-2411.
25. Hosseini G, Maleki A, Daraei H, Faez E, Shahamat YD. Electrochemical process for diazinon removal from aqueous media: design of experiments, optimization, and DLLME-GC-FID method for diazinon determination. *Arab J Sci Eng.* 2015; 40(11):3041-3046.
26. Maleki A, Mahvi AH, Daraei H, Rezaei R, Meihami N, Mohammadi K, et al. Influence of selected anions on fluoride removal in Electrocoagulation/ electroflotation. *Fluoride.* 2015; 48(1):45-55.
27. Zazouli MA, Yazdani Charati J, Alavinia M, Esfandyari Y. Efficiency of electrocoagulation process using aluminum electrode in hospital laundry wastewater pretreatment. *J Mazandaran Univ Med Sci.* 2016; 25(134):251-260.
28. Bazrafshan E, Mahvi AH, Zazouli MA. Removal of zinc and copper from aqueous solutions by electrocoagulation technology using iron electrodes. *Asian J Chem.* 2011; 23(12):5506-5510.
29. Xuhui M, Song H, Hua Z, Hui L, Lin W, Fuxing G. Alternating pulse current in electrocoagulation for wastewater treatment to prevent the passivation of Al electrode. *J Wuhan Univ Technol Mater Sci Ed.* 2008; 23(2):239-241.
30. Horwitz W. Standard methods in for the examination of water and wastewater. 20th ed. Washington DC: American Public Health Association; 2000.
31. Bazrafshan E, Mohammadi L, Balarak D, Keikhaei S, Mahvi AH. Optimization of diazinon removal from aqueous environments by electrocoagulation process using response surface methodology. *J Mazandaran Univ Med Sci.* 2016; 26(138):118-130.
32. Amooey AA, Ghasemi S, Mirsoleimani-azizi SM, Gholaminezhad Z, Chaichi MJ. Removal of Diazinon from aqueous solution by electrocoagulation process using aluminum electrodes. *Korean J Chem Eng.* 2014; 31(6):1016-1020.
33. Rahmani AR, Samarghandi MR. Electrocoagulation treatment of color solution containing colored index eriochrome black T. *J Water Wastewater.* 2009; 69:52-58.
34. Gao S, Yang J, Tian J, Ma F, Tu G, Du M. Electro-coagulation–flootation process for algae

- removal. *J Hazard Mater.* 2010; 177(1): 336-343.
35. Emamjomeh MM, Sivakumar M. Review of pollutants removed by electrocoagulation and electrocoagulation/flotation processes. *J Environ Manag.* 2009; 90(5):1663-1679.
36. Abdel-Gawad SA, Baraka AM, Omran KA, Mokhtar MM. Removal of some pesticides from the simulated waste water by electrocoagulation method using iron electrodes. *Int J Electrochem Sci.* 2012; 7:6654-665.
37. Qi F, Chen Z, Xu B, Shen J, Ma J, Joll C, et al. Influence of surface texture and acid-base properties on ozone decomposition catalyzed by aluminum (hydroxyl) oxides. *Appl Catal B Environ.* 2008; 84(3):684-690.
38. Kalantary RR, Dadban Shahamat Y, Farzadkia M, Esrafiliz A, Asgharnia H. Heterogeneous photocatalytic degradation of diazinon in water using nano-TiO₂: modeling and intermediates. *Eur J Experimen Biol.* 2014; 4(1):186-194.
39. Vik EA, Carlson DA, Eikum AS, Gjessing ET. Electrocoagulation of potable water. *Water Res.* 1984; 18(11):1355-1360.
40. Hosseini G, Maleki A, Daraei H, Faez E, Shahamat YD. Electrochemical process for diazinon removal from aqueous media: design of experiments, optimization, and DLLME-GC-FID method for diazinon determination. *Arab J Sci Eng.* 2015; 40(11):3041-3046.
41. Golder AK, Samanta AN, Ray S. Removal of trivalent chromium by electrocoagulation. *Separat Purificat Technol.* 2007; 53(1):33-41.
42. Yazdanbakhsh AR, Massoudinejad MR, Arman K, Aghayani E. Investigating the potential of electrocoagulation-flotation (ECF) process for pollutants removal from olive oil mill wastewater. *J Appl Environ Biol Sci.* 2013; 3(3):22-28.
43. Chopra AK, Sharma AK, Kumar V. Overview of electrolytic treatment: an alternative technology for purification of wastewater. *Arch Appl Sci Res.* 2011; 3(5):191-206.
44. Balla W, Essadki AH, Gourich B, Dassaa A, Chenik, Azzi M. Electrocoagulation/electroflotation of reactive, disperse and mixture dyes in an external-loop airlift reactor. *J Hazard Mater.* 2010; 184(1):710-716.
45. El-Shazly AH, Al-Zahrani AA, Alhamed YA. Kinetics and performance analysis of batch electrocoagulation unit used for the removal of a mixture of phosphate and nitrate ions from industrial effluents. *Int J Electrochem Sci.* 2013; 8:3176-3185.
46. Eyyaz M, Kirilaroglu M, Aktas TS, Yuksel E. The effects of alternating current electrocoagulation on dye removal from aqueous solutions. *Chem Eng J.* 2009; 153(1):16-22.
47. Keshmirizadeh E, Yousefi S, Rofouei MK. An investigation on the new operational parameter effective in Cr (VI) removal efficiency: a study on electrocoagulation by alternating pulse current. *J Hazard Mater.* 2011; 190(1):119-124.